

gaar han baade ilde Dmtale og tillige den trykkende Følelse af at have paaført sin Forsørgelseskommune en Udgift. Det forekommer mig, at Følelsen af ikke at have gjort noget for at sørge for sit Barn maa i Grunden være lige saa trykkende som Følelsen af, at ens Forsørgelseskommune har haft Udgifter for ens Skyld, saa det forekommer mig ikke, at det kan anføres som noget Argument derimod. Men i øvrigt vil jeg nok erkende, at Sammenligningen med forladte Hustruer passer ikke ganske her.

J. C. Christensen: Det er den korte Bemærkning, at den højtærede Minister synes at have misforstaaet mine Udtalelser, naar han sagde, at denne Barnefader kunde simpelthen betale. Det er ogsaa det, jeg forudsætter, at han kan betale, og saa slipper han for at paabyrde sin Forsørgelseskommune Alimentationsbidrag, saa undgaar han det, som han ellers faar, en ilde Dmtale hjemme. Jeg forudsætter, at naar det Tryk hviler paa ham, at Forsørgelseskommunen kan komme til at undgælde for, hvad han har gjort, saa vil han betale, selv om han er i Amerika, og sende Penge hjem, og det er det, jeg ved Eksempler paa er sket.

Justitsministeren (De Leemann): Jeg synes kun, det er en underlig Tankegang, at man skulde bryde sig mere om Forsørgelseskommunen end om Hensynet til Barnet.

J. C. Christensen: Ja, ganske vist er det en underlig Tankegang, men det er dog en Tankegang, som findes.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Dusen): Jeg føler mig lige saa lidt overbevist af det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), som det lader til, at han føler sig overbevist af mig, saa det lader egentlig ikke til, at en længere Meningsudveksling mellem os to vil føre til, at vi overbevise hinanden. Men det gælder jo ikke alene de forladte Hustruer, som det ærede Medlem gjorde gældende, men ogsaa Enter; de falde ind under akkurat det samme. Jeg vil blot gøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem, at naar han foreslaar, at vi nu i Stedet for at stille Mødrene til uægte Børn daarligere, end vi have gjort hidtil, skulle lade vore Bestræbelser gaa ud paa at stille forladte Hustruer og vel ogsaa Enter noget gunstigere, end de have været stillede hidtil, kan dette Forhold jo i al Fald ikke ordnes paa denne Lov.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Endringsforslag Nr. 2 til § 1 af Berntsen, Brockenhuus-Schack, D. Hansen og Dusen:

Sidste Punktum af Paragraffen affattes saaledes:

„Den derom udstedte Dvrighedsresolution skal indeholde Oplysning over Barnefaderens Alder og Fødested samt de øvrige Oplysninger om hans Forsørgelsessted, som fremgaar af den af ham i Anledning af Underholdsbidragets Fastsættelse afgivne Forklaring.“

vedtoges uden Afstemning.

§ 1 med den vedtagne Endring saalydende:

Den Faderen til et uden for Ægtefælv avlet Barn i Overensstemmelse med Forordning af 14de Oktober 1763, jfr. Plakat af 6te December 1839 § 1, paahvilende Forpligtelse til at bidrage til Barnets Underhold kan for Fremtiden udstrækkes, indtil Barnet har opnaaet 18 Aars Alderen, for saa vidt det oplyses, at Barnet, efter at have slydt 14 Aar, fremdeles er trængende til Hjælp. Bidragets Størrelse og Varighed fastsættes om fornødent af Overøvrigheden. Den derom udstedte Dvrighedsresolution skal indeholde Oplysning over Barnefaderens Alder og Fødested samt de øvrige Oplysninger om hans Forsørgelsessted, som fremgaar af den af ham i Anledning af Underholdsbidragets Fastsættelse afgivne Forklaring.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforlagets §§ 2—3 (se Tillæg A. Sp. 3797)

vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag under Nr. 3 til § 4 af samme:

§ første Stykke, 7de Linie, rettes „Overpræsidenten“ til „Magistraten“.

vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag under Nr. 4 til § 4 af samme:

§ 1ste Stykke, 10de Linie, efter „Overøvrighedsresolutionen“ tilføjes: „eller af Overøvrigheden approberet Forlig“.

vedtoges uden Afstemning.